

Den kalla vinterdoften.

Det var en gång en ung grabb, han var 160 cm lång, hade blåa ögon och blont rufsigt hår och han gick ofta i stora kläder. Och alla som träffade honom berättade om en charmig, underbar vän, som alltid fanns där. En person som alltid hade en axel man kunde gråta mot.

Han var älskade för sin humor och sin livsglädje, och han log mot alla människor han mötte.

Vad ingen visste, var att han var född som kvinna.

Han hette Sebastian!

Sebastian berättade aldrig om sig själv för någon, men han skrev. Blad efter blad, block efter block.

Man skulle kunna kalla det en självbiografi, för han skrev ner allt som hände och alla tankar han kände.

Men jag minns en speciell dag i Sebastians liv...

Det var en kall och snöig dag i mitten av december.

Det var den 15!

Sebastian hade träffat sina allra bästa vänner den dagen.

De hade suttit alla fem på hans säng och tittat på foton, skrattat åt alla roliga minnen och lyssnat på deras gemensamma favoritmusik.

När alla hade ont i magen för att de hade skrattat för mycket, bestämde de sig för att laga mat. De skulle laga potatisgratäng.

När alla fem stod och trängdes i köket och skrattade blev en av tjejerna röksugen, så hon tog sina cigaretter och gick ut på balkongen för att röka.

När hon inte hade kommit tillbaka efter tio minuter, gick Sebastian ut på balkongen för att kolla.

När han kom ut dit, satt hon och grät.

– Nämen gumman, hur e de? Frågade han och gick fram och kramade om henne.

– Alltså, det är inget. svarade hon.

– Men vännen, sa Sebastian. Man sitter inte ensam och gråter på en balkong när det är fem minus ute, för ingenting.

Hon skrattade till och berättade för Sebastian att hon var bisexuell, och att hon hade träffat en underbar tjej. Då undrade Sebastian varför hon satt och grät, för om hon var kär borde hon ju vara lycklig.

– Jo men, började hon förklara. Det är ingen som vet något förutom du, och jag vågar inte säga något till de andra.

– Men varför inte? undrade han. De kommer att älska dig lika mycket iallafall.

– Kanske det, svarade hon. Men det är ingen som vet hur de känns att vara annorlunda.

Sen gick hon in i lägenheten och Sebastian blev ensam kvar på balkongen.

– Jo, jag vet sa Sebastian tyst till sig själv, och gick in i värmen.

Potatisgratängen var nästan klar, så de började duka bordet.

När maten äntligen var klar, satte alla sig ner och började äta.

Det dröjde inte länge förrän alla satt och gapskrattade så mycket att de knappt kunde äta.

Då fick en av tjejerna, Kajsa, en bra ide om att de skulle leka "Sanning eller Konka". Och alla tyckte att de verkade som en rolig ide.

Kajsa, som hade kommit på idén, fick börja fråga, och hon frågade Sebastian.

– Om du fick välja vilken svensk kändis som helst, vem skulle du då skaffa barn med?

– Regina Lund svarade han utan att tveka.

Sen frågade Sebastian, Anders, den andra killen som också var där, när han hade haft sex senast. Anders svarade att de var två dagar sen.

De fortsatte att fråga ut varandra och allt blandades med höga skratt, och chockade skrik. De hade nog lekt ett par timmar när Sebastian fick frågan:

– Berätta din största hemlighet!

– Men jag har inga hemligheter för er replikerade Sebastian.

Men kom igen Sebba, va inte så feg, vi e ju dina vänner hördes från alla håll i köket, och Sebastian bestämde sig. Han skulle berätta! Han skulle berätta att han hade blivit född som kvinna.

– Okej, skrattade Sebastian! Jag ska berätta.

Det är så... att jag föddes som kvinna.

Det blev helt knäpptyst i köket, ingen sa någonting, alla satt bara och stirrade på Sebastian.

Helt plötsligt, till Sebastians besvikelse började alla gapskratta.

Fan den var bra, gick nästan på det där, du får inte skoja så där med oss hördes det från alla i köket.

Sebastian satt bara och tittade på dem, en efter en. Allt gick i slow-motion, och på radion hördes "Oh Helga Natt"

När alla hade slutat skratta, insåg de att klockan hade börjat bli mycket, så alla hjälptes åt med disken.

När det va klart, började alla vandra hemåt, en efter en. När alla hade gått satte sig Sebastian ner med sitt

block och började skriva om dagens händelser. Första meningen löd så här: Det här var en av de bästa dagarna i mitt liv...

När han hade skrivit ner allt som hänt under dagen, gömde han blocket på de vanliga stället.

Han tog fram ett kuvert och ett vanligt papper.

På pappret skrev han:

Vissa saker skrattar man bara inte åt...

Och på framsidan av kuvertet skrev han:

Förlåt!

Han stoppade ner pappret i kuvertet och ställde det vid datorn, gick ut på balkongen och klättrade upp på balkongräcket.

Han tog ett djupt andetag och tittade ner. Tre våningar, det var väldigt högt.

Sebastian kände att han höll andan, så han släppte ut luften.

Han andades in den kalla vinterdoften. Det var det sista han någonsin kände, den kalla vinterdoften...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kimpe med Poeter.se id #4534 innehar upphovsrätten